

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XXXIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96538)

pronunciare. l. quinquaginta. ff. de probatio. & c. ex li
 rens. eod. tit. Præterea ꝑ ante, quam causa appellatio
 nis deuoluatur ad iudicem ad quem in appellatio
 nis ab ieroliquatoria iterpositis, qualis est ista ad no.
 per doct. in d. l. ab exequutore. & in aliis locis præal
 legatis & per moder. in c. cū cessante. de appell. requi
 ritur, q̄ iudex a quo appellatiōi non deferat, ut in d.
 cum appellatiōibus. ibi que h̄ per glo. & doct. & ad
 cognoscendum, an debeat deferre, uel non deferre,
 cognoscendum est, an appellatio sit friuola, nec ne,
 ut in dictis iuribus: ergo hoc, an appellatio sit friuo
 la, nec ne, & an sit illi deferendum, nec ne, impossi
 le est, ꝑ iudicem ad quem cognoscatur, cū iuris
 dictio ad eū nondū sit deuoluta: erit igitur hoc co
 gnoscendum, & probandum corā iudice a quo, ut est
 text. clarus, & notabilis in d. c. Romana. §. fin autē. Fa
 ctor tamē, ꝑ ꝑostquā erit corā iudice a quo cogno
 scitur, & probatur, an appellatio sit friuola, nec ne, & an
 illi sit deferendum, nec ne, & iudex a quo appellatio
 ni tanquā non friuola detulerit, ex qua delatione iu
 risdictio ad iudicē ad quē deuoluitur, causa in appel
 latione expressa, & proposita erit corā iudice ad quē
 probanda, & examinanda, an sit uera, nec ne, ad effe
 ctum, ut ipse pronunciet benē, uel malē appellatum,
 & hoc modo intelligantur allegata supra uidelicet
 rex. in d. c. ut debitus. de appella. & in c. non solū eod.
 tit. in 6. cum alijs. ¶ Qualiter ꝑ autem cognoscatur,
 & probetur, q̄ appellatio sit friuola, & sic an illi sit de
 ferendum, colligitur in terminis nostris ex ijs, quæ tra
 dit Alexan. in d. c. conf. 95. & ex ijs, quæ supra deduxi.
 Præterea diligenter animaduertatur, ꝑ q̄ ex nō ad
 missionem exceptionum simpliciter pars opponēs ex
 ceptiones etiam fortē in se legitimas, non dicitur ita
 grauari, q̄ possit appellare, & ad effectū, ut eius appel
 latio dicitur legitima, & deuoluit, sed requiritur, q̄
 quis opposuerit exceptiones legitimas, & obtulerit ie
 uelle illas in continenti probare, tunc enim si iudex
 non admittit, dicitur grauari, & appellare potest, &
 talis appellatio dicitur legitima, & non friuola, illiq̄
 est deferendum, alioquin secus, ut est text. ibiq̄. Abb.
 Anno. & omnes in c. interposita. extra de appellat. &
 secundum Ioan. Andr. ibi non sufficit uerbalis obla
 tio, sed requiritur realis, ut ꝑ quis exceptiones legiti
 mas opponerit, & illas in continenti probare se reali
 ter obtulerit, puta secum habendo testes, uel instru
 menta, quæ iudici obtulerit: quod quidem in termi
 nis nostris est bene notandum, qm̄ nec fuerunt op
 portuit exceptiones ante pronunciatōem iudicis, nec
 oblatæ sunt exceptionum probatio in continenti reali
 ter, nec uerbaliter, ergo sequitur, q̄ non potuit appel
 lare, quia nullum fuit grauamen illatum, & ꝑ ubi non
 est grauamen, nō potest appellari, & cessat omnis ap
 pellatio, ut habetur per doctores in rubr. extra de ap
 pellatio. & ideo si fuit appellatum, non debet, nec de
 buisset appellatiōi deferri. d. cap. interposita. cum
 ibi not. per doct. sed iudex ea non attendit, &
 debuit ad realem exequutionem procedere per præ
 dicta. Laus Deo.

S V M M A E.

1. Partem laudi ad arbitrium boni uiri nulla renuntiatione, nullisq̄
 clausulis, & cautelis amplissimis, aut remedijs etiam cum iura
 mento in compromisso appositis, & per compromittentes quo
 quo modo excogitatis tolli potest, data ex laudo lesione enor
 missima. Item nec ex statuto, nu. 3. & 5.
2. Lesio grauis, & enormissima semper a quacunq̄ dispositione, &
 generalitate uerborum censetur excepta.
3. Arbitrium liberum a lege datum nunquam debet in præiudicium
 alterius trahi.
4. Statutum excludens reductionem laudi ad arbitrium boni uiri nō
 excludit recursum a laudo cui dolus uerius, uel præsumptus iestet.

6. Reductio laudi ad arbitrium boni uiri usque ad quod tempus peti
 possit, & an post decem dies. & nu. 7.
7. Laudum, a quo infra decem dies non fuit reclamatum, dici post di
 eum tempus tacite emologatum, quomodo procedat.
 L. cum antea. C. de arbit. declaratur.
8. Statutum recipit intellectum, & declarationem a iure communi.
9. Reductio laudi ad arbitrium boni uiri est species appellatiōis, &
 illi similis.
10. Metus iustus excusat a non appellando infra decem dies, si infra
 illos coram honestis personis protestatio facta fuit, & tunc
 quis etiam post decem dies iuste, ac legitime appellat, & appel
 lationem persequitur.
11. Idem in eo, qui infra decem dies laudi contra ipsum lati reductio
 nem ad arbitrium boni uiri petere debet.
12. Litera cambi exequutionem paratam, & celeritatem habet, illi
 que tria tantum hic posita opponuntur.
13. Metu panæ euitada factum non sponte, sed coactē factum dicitur.

E P I T O M E.

Laudum propter enormissimam læsionem, nō ob
 stante quacunq̄ renuntiatione, & clausula ampli
 sima, & iurata, nec non adiectione penę, & depositio
 ne literarum cambi pro obseruantia laudi, posse pe
 ti reduci ad arbitrium boni uiri etiam post lapsum de
 cē dierū, stante protestatione ante decendū facta, &
 interim laudum non esse exequendū, hic demōstrat.

C O N S I L I U M XXXIII.

Is is allegationibus doctissimi dñi Seba
 stiani Scarpii legum professionis discipu
 li nostri, uisūque protestatione post laudū
 lati ante lapsum decem dierum per Don
 dinum facta, item presupposita enormi, immō enor
 missima læsione ipsi Dondino ex dicto laudo contin
 gente, necnon ꝑ pro obseruantia laudi ferēdi, & me
 tu celeris, & summarie, & quasi inuitabilis exequu
 tionis penę ab ipsis partibus fuerunt factæ duę litere
 cambi de summa quingentorum aureorum, quę ad
 hunc effectum penes unum ex arbitris fuerunt depo
 sitę, concurre in sententiam prefati domini Sebastia
 ni, q̄ laudum non sit exequendum, sed superseden
 dum, donec fuerit super reductione laudi ad arbitriū
 boni uiri cognitū, & decisum quia ꝑ data enormissi
 ma læsione, quę dolo ex proposito comparatur, ut in
 l. si quis. cū aliter per Alex. & alios post Bar. ff. de uer
 bo. obliga. & in authen. sacramenta puerū maximē
 per Corn. in sua repetit. C. si aduer. uendit. & per Ant.
 in c. cum dilecti. de emp. & uendi. cum similibus, nul
 la renuntiatio, nullę clausule in compromisso apposi
 tę etiam amplissime, & ualde pregnates, & nullę cau
 tele uerborum quorumcunq̄ in compromisso ap
 positorem, nec quodcunq̄ aliud remedium ꝑ com
 promittentes excogitatum, nec iuramentū possunt
 impedire, quin partes reductionem huiusmodi pe
 tere possint, nā ꝑ a quacunq̄ dispositione, & gene
 ralitate uerborum semper censetur excepta grauis, &
 enormissima lesio propter dolum presumpsum, ut
 habetur in locis præallegatis, & ideo non obstantibus
 clausulis in amplissima forma appositis laudū pot
 ti reduci ad arbitrium boni uiri: ita uoluit Bal. quē do
 cto. ibi sequuntur, in l. cū antea. C. de arbit. in 3. colū.
 cuius opinionem ut iuridicā sequēdā esse dicit Pau.
 Cast. in cōf. 71. incip. Primo, & ante oīa in ult. col. An
 to. de But. & Abb. in c. quinquauallis. col. 1. §. de iureiur.
 & idem Anto. in cōf. 24. incip. qō hęc uulgaria du
 bia. Ange. in cōf. 172. laudū arbitratoris & c. & Pau.
 de Cast. in cōf. 74. quia frustra dicit hanc esse com
 munem opinionem, & ut inquit Bald. in l. si unus. §.
 illud. ff. de pactis. aduocati ita practicāt, & in cōf. Iuo.
 329. incip. premitto & c. lib. 3. dicit, q̄ nō obstatē qua
 cunq̄ uerborum cautela, si ex laudo enormissima læ
 sio,

sio, prætendi potest, laudū pōt peti reduci ad arbitriū boni uiri, & ita se habet communis opinio, & obseruātia. Quinimmo tunc nec per statutum tolli potest, ut uoluit ipse Bal. in d.l. cū antea. nā statutū prohibēs reductionē laudi ad arbitrium boni uiri, uel de ea disponens ad præiudicium grauati, & læsi nunquam cōprehendit casum, quando ex actu, seu laudo sequeretur læsio enormissima propter dolū, qui inesse censetur, seu saltē lata culpa per text. in l. diem. proferre. §. stari. ff. de arbit. iuncta l. non distinguemus. S. cū quidam. eod. tit. & l. 3. C. eod. & ideō secundum Bal. in d. l. cū antea. col. 3. cōiter obseruatur, q̄ nō obstāte quacunq̄ uerborum cautela, propter enormem læsionē redūctio ad arbitriū boni uiri peti possit, quia non est uerisimile, q̄ compromittentes senserint, arbitratōrē posse eos enormiter lædere, arg. l. cū aquiliana. ff. de transactio. cum similibus: uidetur enim partes hęc uerba adieciſse ipe futuræ æquitatis arbitri: unde si arbitramentum est multum enorme, merito debet ad æquitatē reduci, cum non debeant compromittentes sub fiducia commissi, & arbitrorū decipi, hæc sunt uerba Bal. in d. l. cū antea. p bona iura ab ipso allegata, qui et subdit, q̄ si partes quando compromissum fecerunt, sciuisſent arbitratorem, seu arbitriū ita enormiter uoluisse lædere, se illi non commississent, arg. l. fin. §. item quæſit. ff. de condic. indeb. nec debent decipi cōpromittentes, qui melius de bono uiro, & amico p̄sumpserūt, arg. l. unū ex familia. in fi. ff. de leg. 2. Simile est in libero arbitrio, quod datur à lege, t̄ quod in præiudicium alterius nūquam trahi debet. l. 1. & l. in fraudē. ff. de testa. milit. l. impuberi filio. ff. de admini. tut. & faciunt nota. in clem. sape. de uerbo. signifi. Hæc omnia ponit Bal. in d. l. cum antea. & Francif. de albergot. in suo consil. incip. punctus talis, quem refert Deci. in consil. 39. in 3. colum. dicit, t̄ q̄ statutum excludens reductionē laudi ad arbitriū boni uiri non uidetur uoluisse excludere recurſum à laudo, cui dolus uerus, uel præſumptus inesset, & ex enormi læsione dolus arguitur Barto. in l. fi. ff. de præto. stipula. cū allegatis. per eundem. Bar. in l. si societate. §. arbitrorum. ff. pro socio. & in statuto hoc uolunt Ange. in consil. 172. Petr. de Ancha. in consil. 208. in q̄one. colum. penult. Roma. in consil. 90. uiso themate. Abb. in consil. 44. in præſenti quæſtione, & plures alios ad propositū nostrum allegat Dec. in d. consil. 39. in ulti. colum. affirmans hanc esse cōm opinionem, à qua in consulendo, & iudicando non est recedendum.

¶ Et t̄ prædicta redūctio ad arbitriū boni uiri ab iniuritate laudi peti pōt usque ad 30. annos, ut uolunt docto. cōiter. Cyn. in d. l. societatem. §. arbitrorum. in addit. & ibi Bal. dicit, huiusmodi petitionem esse perpetuam, & consequēter per 30. annos duraturā iuxta text. cum ibi nota. Inſtit. de perpet. & tēpo. actio. Anr. de Bur. in c. quinta uallis. de iureiuran. Bal. in l. fi. in 8. col. uerſi. quæro. utque ad quod tempus. C. de contra hen. emp. Ang. in consil. 3. 14. lus petendi & c. Oldra. in in consil. 156. primum, de quo quæritur in fi. & Calder. in consil. 5. circa fin. in tit. de arbit. & hæc est communis sententia, ut attestatur Alex. in consil. 95. uis processibus in ulti. col. in 2. uolumi. & ab hac opinione non est in iudicando recedendum, ut dicit Deci. in d. consil. 39. in ulti. col. Nec obſtat t̄ tex. in d. l. cū antea. C. de arbit. ubi nisi infra decem dies fuerit à laudo reclamatum, illud censetur tacite emologatum, ut ex eo agi possit, & hæc tacita emologatio tantum operatur, quantum si exprelsē facta fuisset, ut ibi: nec sufficit, q̄ quis infra decem dies contradixerit laudo, seu professus fuerit se nolle stare laudo ob illius læsionē, nisi hanc professionē, seu protestationē arbitro, uel ad iudicium notificauerit, nec facta secretē, & clan-

destinē sufficeret, ut est tex. in d. l. cum antea. in fine. sin autem. & ibi Bal. & Sal. Quia responderi potest, q̄ quoad effectum, ut ex laudo non oriatur actio, requiritur, q̄ infra decem dies petium fuerit laudo reduci ad arbitrium boni uiri, alioquin censetur tacite emologatum, & ex illo oritur actio, & exceptio. Ita loquitur d. l. cum antea. sed quoad effectum, ut possit peti laudum reduci ad arbitrium boni uiri, nō requiritur, ut fiat infra decem dies, tum quia reduci illa peti potest infra triginta annos, ut supra, tum quia si esset facta emologatio infra decē dies, amplius posset peti reduci ad arbitrium boni uiri, quæ potestur solum, quando nō fuit facta emologatio, & infra triginta annos, ut supra, ergo quoad effectum agere contra laudum tanquā iniquum petendo illud reduci ad arbitriū boni uiri, & sic remedio ordinario, non dicitur obesse cursus decem dierum, argumento collatione. de appell. in 6. ubi si ab actu extraiudiciali non fuerit infra decem dies appellatū, quamuis amplius appellari non possit, tamen non tollitur, quia illud infra sua tempora, hoc est infra triginta annos remedio ordinario agi possit. Secundo dico, q̄ tempus decem dierum, de quo in d. l. cum antea. ut peti lius lapsum laudum dicatur tacite emologatum, effectum suum, de quo ibi, operatur, q̄ compromissum fuisset factum per simplex pactum nudum, nec est adiecta poena per stipulationem, secus si compromissum fuisset uallatum stipulatione, & poena esset adiecta, nam tunc doctor. omnes uolunt per illum textum qui hoc probat, q̄ per lapsum decem dierum laudum non dicatur emologatum, nam hoc in casu cessat ratio, quare per cursum decē dierum tacita inducitur emologatio, cum absq̄ emologatione tacita, uel expressa actio ex laudo oriatur, quando facta fuit compromissum per stipulationē cum adiectione poenæ, prout factū fuit in casu nostro. Tertio polio, sed non concessio, quōd regulariter post lapsum decem dierum redūctio ad arbitrium boni uiri peti nō possit, & maxime stante dispositione statuti positi sub rub. de cau. redūctio ad arbitrium boni uiri, tamen hoc procederet, quādo ex laudo simplex magna læsio inferretur, secus, si enormissima, prout contingit in casu nostro nam tunc non solum infra decem dies, ueluti dicitur cautum per statutum, ac etiam per ius commune, cundum aliquos, sed etiam infra annos triginta, ut pra dictum fuit, & est communis sententia, redūctio huiusmodi peti poterit, quia semper statutum simpliciter loquens, seu restringens, aut prohibēs redūctionem laudi ad arbitrium boni uiri, debet intelligi in casu, in quo per laudum læsio enormissima irrogata non fuit, ut ex prædictis apparet. Præterea t̄ statutum prædictum debet interpretationē recipere à iure communi. cum dilectus. de consuetud. & per Alex. in l. fin. §. in computatione. C. de iure deliberan. cum similibus uulgaribus, hoc est, ut intelligatur, secundum quod cautum est per d. l. cum antea. uidelicet infra decem dies redūctio peti, & laudo contra uerum debet, alioquin censetur emologatum non ad effectum, ut laudum transeat in rem iudicatam, sed ad effectum, ut ex tali laudo actio oriri possit, ut supra dixi, respōdēdo textui in d. l. cum antea. Porēst & melius responderi, quōd cum t̄ petio reductionis laudi ad arbitrium boni uiri fit quædam species appellationis, & illi similis. l. nō distinguemus. S. cum quidam de arbit. & præsupponunt docto. in d. l. cū antea. & in l. 1. eod. tit. & scriben. in d. c. quinta uallis. sequitur, q̄ id, quod dicitur de appellatione, & in casib. à iure non expressis, locum habebit et in hac petitione reductionis ad arbitrium boni uiri argumēto. l. 1. §. si seruatus depositi. & l. 1. cū ibi uo. ff. de arb. Sed t̄ ubique uelle contra

contra quē se coram iudicis, uel ob mcontam, rīcsonis profreccem dicitur ei legitimē apppellatio. 21 si quando apccendum est, rere redūctio uel ex forma opinionem i contra quē la uel ob aliam & manifestē hic poterit i nis pro reſta 22 si cum aliis. 23 bit per Don d sus meus ac tur facta non quonem c rionem cele hū fere potest rcriptionis. u pūte. ut colli 24 ill. 43. in 1. col. ne uitandæ, dita per gloſa tor. ff. de solu in l. filiis ad rus la grande gatio. ergo ft redūctioē i coram hone lapsum dece non præiud bthiam in t uit. Et hæc o maxime in ca ſima. & max mo fere mor nes attestant nem coram, deduxit. breu

1 Processus ad uis emergentibus quando non. 2 Inter quomodo c emergenti c 3 Inter ubique p cedere ad ule mnciare. qo 4 Item d. finim c. num. 8. 5 Super exceptio do fix expre ad alteron 6 Super exceptio impredicab cedendum. & 7 Sententia an. & exceptio imp capulo ualid Et quid super 8 Exceptio in iud contra

contra que sententia lata fuit, timet palam, & exprefse coram iudice appellare, uel ob metum ipsius iudicis, uel ob metum poenae impofitae, uel ob aliam iuftam caufam, tunc fi infra decem dies fuerit coram honestis personis proteftatus, illi proteftatio prodeft, ut tepus decem dierum ei non currat, quin illis elapsis poffit iufte, & legitime appellare, & appellationem profequi. c. fi. de appellatione. l. fi. C. de his. qui prop. met. iud. l. 2. §. dies. quando appell. fit & §. bidui. 2. q. 6. ergo ¶ idem dicitur quando est, quando infra decem dies quis deberet petere reductionem laudi ad arbitrium boni uiri, puta uel ex forma ftatuti, uel de iure communi fecundum opinionem illorum, qui ita & male tenent, qd si ille, contra que laudum fuit latum, timet uel ob poenam, uel ob aliam iuftam caufam infra decem dies palam, & manifeftè coram iudice reductionem petere, tunc hic poterit infra decem dies coram honestis personis proteftari, ut dicitur in simili in d. c. fi. & in dicta l. si cum alius. ¶ Metus autem executionis literae cambii per Dondinum factae deducatis quingentis est iustus metus adeo, qd si emologatio facta fuiffet, diceretur facta non sponte, sed coactè ratione euitandi executionem dictae literae cambii, quae habet executionem celeritatem, & paratam, & contra quam nihil fieri potest opponi, nisi exceptio solutionis, uel p̄scriptio, quae non fit manu illius, qui aferitur scripturae, ut colligitur ex iis, quae uoluit Alexand. in con. fil. 49. in l. colum. uolum. 3. Nam quod fit metu poenae uentitandae, non dicitur fieri sponte, sed coactè, ad tradita per glofiam in c. audacter. 8. q. 1. Barto. in l. creditor. ff. de solutio. Bald. in l. omnem. in fi. ad tertullian. in l. falus. ad finem. C. de furtis. & Aret. in l. ita stipulatus. la grande in uerbo quocumq. ff. de uerborum obligatio. ergo ftante iusto metu, propter que Dondinus reductione infra decem dies non petiit, licitum ei fuit coram honestis personis proteftari ad effectum, ut p̄ lapsum decem dierum uia petendi reductionem ei non praecedatur, ueluti etiam praefatus dominus Sebastianus in suis allegationibus plenius demonstrauit. Et haec opinio iudicio meo est acquiri, & sanior maxima in casu, in quo ex laudo resularet enormiffima, & maxima laesio, propter quam in multis, immoderè omnibus à regulis iuris receditur, ut omnes attestantur, & supra tetigi. Haec ad corroboracionem coram, quae dictus dominus Sebastianus doctè deduxit, breuiter dixisse uolui. Laus Deo.

S P M M A E.

- 1 Processus ad ulteriora, omiffa pronunciatione super exceptionibus emergentibus, & processum conueneritibus, quando ualeat, & quando non.
- 2 Iudex, quando cum caufe cognitione processisse, & de exceptione emergenti cognouisse praesumatur.
- 3 Iudex abique pronunciatione exprefsa super emergenti potest procedere ad ulteriora, & tunc tacitè super emergenti uidetur pronunciare, quod non obstat.
- 4 Iudex diffinitiuè pronuncians dicitur super incidenti pronunciare, & non. 8.
- 5 Super exceptione incompetente, & iurisdictionem elidente quando fit exprefse pronuncians, & quando sufficit processus ad ulteriora.
- 6 Super exceptionibus declinatoriis, & processum caufe principalis impedientibus secundum ordinem caufe ad caufam prius est procedendum, & pronuncians, quàm super negotio principali.
- 7 Sententia an, & quando simul, & semel, ac eodem tempore super exceptionibus processum impedientibus, & super negotio principali ualide ferri possit.
- 8 Exceptio incidens, & exceptio emergens an differant quoad modum pronuncians, & procedendi super illis.

- 9 Super possessorio, & petitorio quando simul, & semel pronuncians potest.
- 10 A sententia lata simul, & semel super emergenti, & super negotio principali, item super possessorio, & petitorio quando possit appellari, & quando non.

E P I T O M E.

Indicem, omiffa pronunciatione exprefsa super exceptione emergenti processum impediens, & iurisdictionem elidente, postè post aliquod tempus, infra quod uerifimiliter de illa emergenti cognoscere potuit, super negotio, & cā principali pronunciare, item simul, & semel super utroque, dummodo prius super emergenti, & successiuè super principali, hic ostenditur.

C O N S I L I U M XXXIII.

Cum scirem caufam coram uiro doctissimo pendere, saepe renui uelle mineruā, ut dñ, iſtruerè, sed ut desiderio, & petitioni amicorum quorūdam satisfaciam, nō potui, quin haec pauca scriberem. Quamuis igitur doctores multum dubitent, tan processus ualeat, quādo iudex omiffit pronunciare super exceptionibus emergentibus, & processum cōcernentibus, procedendo ad ulteriora, tamē super hoc uera uidet illa theoricā, quā ponit Bartol. in l. à procedente. C. de dilatio. & est de mente Pauli de Castro in l. fin. in princip. ff. si certum petat. & habetur per Angelum in consil. 217. circa 3. colum. quōd aut iudex processit ad ulteriora absq; cognitione caufe facta super exceptione emergenti, & tunc processus est ipso iure nullus, uel saltē annullandus, aut ad ulteriora processit, habita super emergenti cognitione caufe, & tunc processus est ualidus, & sic procedendo iudex censetur tacitè pronuncians exceptiones non fore admittendas, ut ibi per Bartolum. Quam distinctionem, & doctrinam doctores communiter sequuntur, ueluti refert, & sequitur Felin. in cap. suborta. in 3. & 4. colum. iunctis positris ibi per eum in 1. limitatione de re iudica. & habetur per doctores in cap. 1. de ordin. cognit. ¶ Et tunc iudex p̄sumitur cum caufe cognitione processisse, & de exceptione emergenti cognouisse, quando non processit ad ulteriora in continenti post oppositā exceptionem, sed ex intervallo tāti temporis, infra quod iudex uerifimiliter de exceptione opposita cognoscere potuerit iuxta cap. cum ex literis. de restitutio. in integrum, aliās secus, ut habetur per Bartolum in l. 3. prolatam. C. de sentent. Et ¶ quōd iudex absque eo, quod exprefse pronunciet super emergenti, possit procedere ad ulteriora, & sic procedendo dicatur tacitè pronunciare, exceptionem non obflare, nec esse admittendam, probatur in d. cap. suborta. ibi intelligitur reprobasse, & in cap. ex parte. il. 2. ibique omnes scribentes de appellationi. Præterea ¶ sicut pronuncians diffinitiuè iudex dicitur tacitè super incidenti pronunciare. l. 2. C. de ordin. cognit. ita procedendo ad ulteriora, nulla facta mēione de exceptionibus emergentibus, censetur tacitè super illis pronunciare, qd non obstat, ut dicit Bartol. in d. l. à procedente, & traditur ab Alexand. in consil. 37. in 5. colum. uolum. 2. Et dicit Barto. in l. ait prator. §. permititur. uerficu. quid si iudex. ff. de minoribus, quōd iudicium ualeat, licet super exceptione emergenti non discussa non fuerit pronuncians, sed ultra processum, & adde eundem Bartolum in l. si quærimus. in 1. colum. ff. de testamentis. & Ioan. de Imol. in l. quidā consulebat colum. penult. ff. de re iudicata. Præterea ¶ quando iurisdictionis iudicis non est funditus nulla, sed est per exceptionē elidibilis, ut cōtingit, quando

